

висше и по-нежно прозрѣние за свѣта и за живота, въ една срѣда още тъмна и низкокултурна, но пѣкъ родна и мила, Чинтуловъ не се въззе високо надъ земята, не литна въ голѣми висини, не прояви силенъ и упоритъ индивидуалитетъ, не можѣ да даде голѣмъ размахъ на талантливитѣ заченки въ самотната си душа. Неговитѣ крилѣ скоро се прѣчупиха, поетичния му поривъ скоро се присви и всмука, попаренъ отъ тежкитѣ условия и враждебни влияния. Но малкото трепети, които се открѣхнаха почти анонимно отъ неговата душа, затрогнаха живо най-чувствителнитѣ струни на тогавашнитѣ будни народни слоеве и пѣснитѣ му се разнесоха на ширъ и на дължъ изъ поробената родина, запалиха сърдцата съ бунговнически огънь, хвърлиха любовродната искра въ младежкитѣ души, и създадоха буйния пламъкъ, който хвърли върху отечествения жертвеникъ плеядата борци-великани отъ Хаджи Димитра до Левски и Ботева.

Добри Чинтуловъ се явява първия оформенъ и строенъ пѣвецъ на нашето възраждане, първия поетиченъ изразителъ на бунтовническия кипезъ въ нашия народъ. Подземното и негласно влияние на неговитѣ пѣсни за по-сетнѣшнитѣ четнически и революционни движения не е още достатъчно оцѣнено въ пълната му широта, но не може да се отрича голѣмото му значение. И струва ми се, че тъкмо то е, което дава на чествувания днесъ поетъ неговата най-трайна и най-очевидна стойностъ.
